

Protokół jury
oceniającego autorskie zestawy wierszy nadesłane
do VII edycji Ogólnopolskiego Konkursu Poetyckiego
im. Wacława Iwaniuka
Chelm – Siedliszcze 2013

Komisja oceniająca w składzie:

1. Marian Janusz Kawałko – poeta, dr historii – regionalista, publicysta - przewodniczący komisji
2. Henryk Radej – polonista, literat, publicysta
3. Leszek Tymiakin – dr hab. językoznawca
4. Waldemar Taurogiński – wydawca – sekretarz komisji

przyjęła do oceny 56 zestawów wierszy poetów polskich, które nadesłano na konkurs.

Ocenie poddano 53 zestawy, ponieważ 3 nie spełniały wymogów formalnych regulaminu konkursu (brak godła, nośnika elektronicznego lub koperty z danymi autora).

Do ścisłej czołówki autorów nominowanych do nagrody głównej zakwalifikowane zostały tekstów autorów o następujących godłach:

1. Godło: igła
2. Godło: RURKA PILOTA
3. Godło: Mgły
4. Godło: TARABAN
5. Godło: SARIEL
6. Godło: Green box
7. Godło: TERRESTRIS
8. Godło: Wrzos
9. Godło: Jazgarz
10. Godło: rabarbarowy trubadur

Wymienione zestawy poddano ponownej ocenie artystycznej oraz kontekstowo-literackiej. Po wymianie opinii oraz not oceniających jury zdecydowało, że nagrodę główną – a jest nią: medal pamiątkowy konkursu, druk nagrodzonego tomiku poetyckiego ufundowany przez Urząd Gminy w Siedliszczu oraz 100 tzw. egzemplarzy autorskich otrzymuje: autor zestawu ukrytego pod godłem „TARABAN” oraz tomiku poetyckiego „Chwile siwienia”

- Pan Jerzy Fryckowski z Dębicy Kaszubskiej.

Pozostali uczestnicy konkursu otrzymują pamiątkowe dyplomy i publikacje związane z Wacławem Iwaniukiem – patronem konkursu. Ponadto wybrane wiersze niektórych autorów opublikowane zostaną w Piśmie Literacko-Artystycznym „Egeria”.

Uzasadnienie:

Świat przedstawiony wierszy J. Fryckowskiego, ujętych w zestawie „Chwile siwienia” jest konkretny i rozpoznawalny, wręcz do wskazania na mapie (dworzec w Chojnicach, Katowice, Kraków, wiadukt w Poznaniu, Licheń). Wszystko uporządkowane, skończone, bliskie odbiorcy i z gracją podane. Ale to tylko poetyckie chwytły autora, którego język filtruje rzeczywistość poprzez literackie sito i melodię fraz, a tradycyjny sposób wierszowania przemieszany z nowoczesnym sprawiają, że poezja ta jest czytelna i trafia do wrażliwości czytelnika. Odejścia osób bliskich, brak porozumienia z nimi, starzec pod mostem, obraz matki przed kremacją, to tylko niektóre części realnego świata. Poeta patrzy na nie przez filtr doświadczeń młodości i wieku dojrzałego, próbując wydobyć z nich uniwersalną esencję istnienia. Jest jednak bezradny wobec zaborczych i bezlitosnych mechanizmów egzystencji oraz eschatologicznych rozstrzygnięć losu. Niekiedy dochodzi do głosu publicystyczna dociekliwość autora, która każe zatrzymać się nad małymi i wielkimi zdarzeniami, czyniąc skrót od spraw osobistych do historii ojczyznianej i tragedii Jedwabnego. Poezja J. Fryckowskiego nie stawia sobie żadnych ograniczeń, pochyla się nad zamordowanym księdzem i nad gruźlikiem, nad katem i nad aniołem z połamanymi skrzydłami, nad sobą jako podmiotem lirycznym i jego odbiciem w odłamkach krzywych luster codzienności. Potrafi też dać upust ironii, która przemienia trudny realizm w poetycką lekkość bytu, puentując poetyckie dywagacje celną myślą. Zarówno styl i język, jak i sposób budowania poetyckiej przestrzeni, a zwłaszcza mistrzostwo puentowania sprawiają, że wiersze zawarte w zestawie „Chwile siwienia” wyróżniają się artystycznym sposobem ujęcia głębi wniosków, wynikających z obserwacji życia, uwzględniającego jego rozmaite odcienie. Stąd zaproponowany tytuł refleksyjnie odnosi czas ich formułowania do wieku siwienia skroni, obciążonego ciężarem minionych lat i doświadczeń.